



**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria tertia post dominica[m] de passione. Tex. euange. Joan. ca. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Fer. III. post do. de passione.

dree: ignis Laurentio: aplis pbera z ptu/
melie. Act. iij. Zbar zc. Est etiã rãte dul
cedinis q̄ aim a terrẽis ad celestia trahit.
In cui⁹ signũ Petr⁹ in mōte thabor gu
stata vna gutta: statim q̄stebrius nesciẽs
qd̄ diceret: voluit in eternũ esse in illo mō
te dicẽs: Dñe bonũ est zc.

Feria tertia post dñicã de pas
sione.

Tex. euange. Joar. ca. vij.

Ambulabat Iesus in
galileã non eni vole
bat in iudeã ambula
re: qz q̄rebãt euz iudi
interficere. Erat autẽ in proxio
dies fest⁹ iudeoz scenophegia.
Dixerũt autẽ ad eum fr̄es eius.
Transi hinc z vade in iudeã: vt
z discipuli tui videant opa tua
q̄ facis. Nemo q̄ppe in occulto
aliqd̄ facit et querit ipse in palã
esse. Si hec facis: manifesta te
ipm mũdo. Neqz em̄ fratres e⁹
credebãt in eum. Dicit ergo eis
Iesus. Tẽpus meũ nõdum ad
uenit: tẽpus autẽ vrm̄ sp̄ est pa
ratũ. Nõ p̄t mũd⁹ odisse vos
De autẽ odit: qz ego testimoniũ
phibeo de illo: qz opa eius mala
sunt. Vos ascẽdite ad diẽ festũ
hunc: ego autẽ nõ ascẽdã ad diẽ
festũ istũ: qz tẽpus meũ nondũ
impletũ est. S̄hec cũ dixisset: ipse
mansit in galilea. Vt autẽ ascen
derũt fratres ei⁹: tũc z ipse ascẽ
dit ad diẽ festum nõ manifeste
sed quasi in occulto. Iudei ergo
queriebant eum in die festo z di
cebant. Vbi est ille? Et mur
mur multus erat de eo in turba
Quidam enim dicebant: qz bo
nus est. alij autem dicebant: nõ
seducit turbas. Nemo tamẽ

palaz loquebatur de illo ppter
metum iudeorum.

Ambulabat iesus

a in galileã zc. Joã. vij. In p̄o
senti euangelio tangunt tria

puncta: que sunt Inuitatio: Excusatio z
Occultatio.

Quantũ ad primũ tangit quõ fratres
chri illũ inuitauerũt ad festũ. Dicit ergo:
(Ambulabat iesus in galileã). i. p galileã
quã p̄dicando pagrabat. (Nõ em̄ volebat
in iudeã ambulare) Est autẽ iudea vt dicit
Beda regio palestine sicut z Galilea: vti
tra a tribu iuda: q̄uis etiã terrã include
ret beniamin. Galilea p̄o fm̄ eundẽ dicitur
est qz lacteũ. i. candidũ p̄m̄ gignat. Gal
la em̄ grege: latine lac d̄r. Galũ z galaxia d̄r
circul⁹ lacte⁹ in celo: q̄ vulgo d̄r via san
cti Jacobi. (quia q̄rebant eũ indei interfi
cere) qz soluebat sabbatũ: z patrẽ suũ dice
bat deũ: vt patz Joã. v. Sed q̄re fugit p̄
secutores suos. cũ secur⁹ potuisset esse in
ter eos si voluisset: Ad hoc d̄r q̄ id fecit.
Primo s̄z Aug. ne scis q̄ tpe p̄secutionũ
se absconsuri erat: p culpa obijceret latibu
lum. Secũdo fm̄ Chryz. vt se hominẽ ostẽ
deret latitando z deũ secure se presentan
do. Si autẽ p̄tinue inter p̄secutores mane
ret ille ius: sic fuisset vniuersitas credita q̄
humanitas decredita fuisset. Et ideo fu
gens vt hõ: affirmat suam hũanitatẽ. Et
iõ Chryz. habz aliã lram. s. (Nõ em̄ habe
bat potestãtẽ: si vellet in iudeã ambulare)
qd̄ fm̄ modũ humanũ d̄r: sicut si dicat q̄
aliqs nõ p̄t aliq̄ t̄re si vellet p̄t̄ infidias.
Tertio fm̄ Theo. qz nõdũ tps passionis
erat: z vanũ putabat p̄manẽdo inter in
micos eos magis inflãmare. (Erat autẽ in
primo dies fest⁹ iudeoz scenophegia). i.
festũ tabernaculũ. Est autẽ scenophe
gia grecũ fm̄ s. Tho. a scenos qd̄ est ym
braclũ. z phagin qd̄ est comedere: qz se
ptẽ diebũ comedebat in ymbraclis: i me
morã bñficioz q̄ dñs israeli cõtulit in des
serto. (Dixerũt autẽ ad eum fratres eius)
Isti nõ fuerũt filij Marie vel Joseph ex
alia vxore, vt habes feria q̄ta post tertiã
dñicã aduẽt⁹: neqz etiã fuerũt cognati sui

sanguinetur ad apostolatū vocati: quia
 apostoli credebant in eum: isti vero non: ut hic dicitur
 Chrysostomus. tunc dicit inter istos fuisse Jacobum
 et Judam: sed scribitur Theodosius: et alij scribi ex
 ponunt de remotis cognatis qui discipuli non
 erant. Erant ergo de eius cognatione. et tunc non
 erant discipuli. Consuevit autem scriptura cognatos
 fratres appellare (transi hinc et vade in iudeam).
 i. hierosolymam metropolim iudee.
 Hortant autem eum ad hoc primo scilicet Beda
 ex inani gloria: quia volebat eum et seipsum per
 eum in urbe regia magnificari. Secundo scilicet
 Chrysostomus ex incredulitate: et utraq; causa innuitur
 in textu cum subditur. Et discipuli tui non
 ipse duodecim: sed alij quibus multi erant in
 iudea scilicet Beda (videat opera tua) id est mira-
 racula que facis. ut si fuerint vera approben-
 tur: et inde gloriam consequaris (Nemo quippe in
 occulto aliquid facit: et quod ipse in publico).
 Et in hoc scilicet Chrysostomus. non erat ipse
 christum inanem gloriam et miraculis quere-
 re: et tunc timidi esse. et etiam scilicet Augustinus.
 non tunc se eandem appetere (si hec facis) vere
 manifesta te ipsum mundo. i. fac ea coram principibus
 et principalibus populi in hierosolyma ubi possint
 videri: et non facias in angulis. Et in hoc
 notat eorum incredulitas. Tunc subditur. Recedite
 enim fratres eius credebant in eum Augustinus. Iesu
 enim sanguinem potuerunt habere: credere
 autem in eum ipsa puritate fastidierunt. Hec ille
 In hac parte est male documentum quod euangelista
 plena et sincera veritate christi facta narra-
 uerunt. Chrysostomus. Dignum est autem mirari euangelista
 more veritatis amicum quod licet non vole-
 recundat dicere ea que magistro videntur ferre in
 iuria: sed hec maxime studuerunt enuntiare. Non
 parua habet detractionem quod fratres ei non cre-
 debant. Et videtur quod deus in initio verborum quasi
 amicorum esse: multe autem amaritudinis erat
 que dicebantur: quia et de fornicatione et de amore
 glorie eum notat. Hec ille.
 Allegorice autem quod galilea interpretatur trans-
 migratio siue volubilis: significat presentem
 vitam in qua christus multo tempore cum discipulis am-
 bulauit: nolens in iudeam. i. in terram profitem
 tum siue laudes exoluentium domino ambulare
 id est ad patriam: deinde postea ascendit in iudeam
 ante interueniente morte: et in baculo crucis
 transiit iordanem. Et deinde apparuit disci-
 pulis in galilea. i. in hoc mundo: sed pre-

cedens eos. i. immortalis existens cum omni
 pretere in celo et in terra.
 Quantum ad secundam tangit excusationem quam
 fecit christus cum dicitur. Dicit ergo Iesus Chrysostomus. Chri-
 stus manserunt eis respondit: doces nos non indi-
 gne ferre si aliquid etiam vobis patient.
 Hec ille. Tempus meum nondum aduenit. i. tempus
 mee exaltationis et glorie: scilicet Beda et Augustinus.
 (tempus autem vestrum) quod gloriam mundanam queritis
 est paratum quod iudei magis vacabant iuuuere
 et vane leticie circa festi principium que contra finem
 ne: scilicet Theodosius. Vel aliter scilicet Chrysostomus. Quia
 enim isti forte volebant eum tradere iudeis dicitur
 Christus: tempus meum. i. tempus crucis et mortis nondum
 aduenit: tempus autem vestrum est paratum ut possit
 sitis ascendere: quia iudei non occiderunt vos. Vel
 aliter dicitur. Tempus meum. i. tempus per me oportet
 tunc ut ascendam ad festum: nondum aduenit:
 quia in principio festi iudei obfuebant si ascen-
 deret: non autem postquam viderunt eum non ascendisse
 se. Et ideo melius potuit occulte ascendere.
 Et tunc autem vltimam expositionem sonant
 sequentia: Nam sequitur. Non potest mundani
 mundi putari iudei (odisse vos) quia est eius
 de voluntatis eius: non potestis ascendere quia
 vultis. Dicit autem scriptura Theodosius. quod vultus mundi
 danus in periculo odisse potest alium mundanum
 in quantum impedit eum in his que vellet ha-
 bere. Sed nullus in quantum mundanus odit
 a mundo (De autem odit) non quia sabbatum solu-
 uo ut dicit Chrysostomus. sed (quia ego testimonium
 phibeo) publice de illo: quia opera eius mala sunt.
 Tunc et scilicet Theodosius hic se purgat de fornicatione
 Quia ei formidolosus aunderet rectores totius
 iudaice gentis: repararet et tacite: et cum tanta
 auctoritate respiceret. Purgat etiam se de glorie
 vane cupiditate: cum illos sine se mittit ad festum
 die festum hunc) quasi diceret. Si me gloria inanis
 me veraret: vos mecum per meo honore retineret.
 Sed ego hac passione non moueor. vos autem
 quia hac laboratis ascendite ad diem festum
 hunc: in quo extendere vultis carnalia gaudia
 (Ego autem non ascendam ad diem festum hunc)
 Contra: quia postea ascendit. Ad hoc dicit Chrysostomus. quod dixit se posse
 ascendere sed cum eis. Vel non ascendam moriturus
 scilicet Chrysostomus. Vel non ascendam eo modo
 quo vultis. i. gloriam mundanam querentibus
 scilicet Augustinus. Vel dicitur quod dixit se non iturum

Feria. III. post do. de passione

ad diem primū festi. qđ seprē dieb; dura
uit: et ad illū etiā nō ascendit: s; postea cir/
ca mediu festi qñ incepit tpus habile esse
doctrine s; s. Tho. Unde sequit. (q; res
pus meū). i. mibi congruū ppter doctrinā
Uel tempus mortis s; s; Tho. v. l. tpus
glie mee s; s; Aug. (nondum aduenit)

In hac parte est documētū s; s; q; ma
li hoies odio habēt corrigētes se. Un; d;
Prover. 17. Qui arguit impiū sibi maculā
generat. q; s; detrahīt e corrigeni. Est
z aliō. q; cū chris habuerit trīa tpa omīa
tribuit deo. Nā tps pteritū natiuitatis fu
it ad gloriā dei z pacē mundi. i. hominum
bone voluntatis q; erat in mūdo. Presēs
aut. i. sue vite fuit totum ad nrām utilita
tem. sed futurū. i. tps mortis fuit ad nrām
salutem impensū. Multi aut sunt q; de ce
runt diabolo pteritū. z dant p̄sens; vani
tates: z deo s; pondēt futurū. Sed sic dicit
Aug. Qui p̄misit veniā penitenti: nō s; po
pondit diē crastinam differenti.

Quantū ad tertium tangit occultatio
chri in suo ascensu ad diē festum. cū dixit.
(Hec cū dixisset ipse manit in galilea) do
nec frēs ei; ascenderūt (vt aut ascēderunt
fratres ei; tūc et ipse ascēdit ad diē festū)
Aug. Ascendit aut nō q; hāri t; palit; s; ali;
qd docere salubrit. i. d; festo eterno admo
nere. Hec ille. (Non manifeste sed quasi i
oculto.) Et hoc Primo s; s; Tho. vt vi
taret irā feruētū iudeoz. Secūdo s; s; Tho.
vt eius humanitas certior fieret. et vt ei;
rudret nos q; p̄secutores tenere aut terre
re nō possumus: qđ in p̄secutiōib; facere
debeam;. Un; nō d; ascēdisse in ocelto: s; s;
qñ. vt ostendat hoc dispensatiue p̄t nos
esse factū. Tertio s; s; Tho. vt huma
nū fauorē declinaret: dū solus sine stipan
tibus turbis ascendit. Quarto s; s; Tho.
vt dū later in festo tabernaculoz: se ostē
dat latere in ymbra culis. i. figuris veter;
leg;. (Iudei q; q̄rebāt eū i die festo) qđ az
vt audirent illū: qđam s; s; vt occiderent.
(z dicebāt. Ubi ē ille?) s; s; Tho. vt d; Tho.
ex multo odio qđam nolunt eū nomina
re: sed dicunt: ubi est ille. Alij s; s; non no
m inabant eū q; erat famosus: nō autē ex
odio mori. (Et murmur mult;) in genere
masculino: vt posuit Hiero. teste s. Tho.

q; sic habebat antiq; grāmaria. vt vt ostē
dat diuiaz scripturā nō subesse regulis. Pu
sciani: vt idē d; s; s; Tho. fm modernos tñ n̄tūri
generis est. (erat de illo in p̄plo) p̄pter con
trarietate opinionū (Quidā em dicebant
q; bonus est. Alij aut nō. sed: seducit tur
bas) Sumit aut hic murmur p̄nūsiati
one. vt sit idē p̄ aliq; esse murmur: qđ de
eo multa p̄uate dicit a multis. Uide at de
murmure qđā dñica tertia post festū tri
nitatis (Nemo tñ palaz loq̄bat de illo) in
laudem ei; s; s; Tho. p̄pter metū iudeoz
rū). i. eoz q; erat de tribu iuda: q; p̄ncipabā
tur in p̄plo s; s; Tho. Qui s; s; dicebant
q; seducebat turbas: clare resonabāt s; s;
Aug. Et isti vt d; s; Tho. erat p̄ncip;
pes. Hoc em inq̄t dāt intelligi in hoc q;
dicūt seducere illum turbas. Est aut in
hac parte morale documētū. de quo ait
Aug. Quicunq; emicuerit in aliq; gra
tia: ali; dicūt: bon; est. ali; nō: sed seducit
turbas. Nō aut dicitū est de deo valet ad
solationē de q̄cūq; h; dicitū fuerit chriāz
no. Et qđez si seducere decipere est: nec chri
stus seductor: nec q̄s; seductor debet esse
chriānus. Si aut seducere est aliunde ali
quē ad aliud p̄suadēdo ducere: q̄rendum
est vñ z q;. Si a bono ad malū: malus se
ductor est. si a malo ad bonū: bonus. Et
vt sic omnes seductores z vocemur z s;
mus. Hec ille. Est aliud. Nā colligit q;
est qđdam festū nō celebrandū. s. munda
noz q; tps exponūt in p̄ctis: qđ facere nō
debem;. Primo q; tota hec vita est vigi
lia respectu futuri festi. Un; h; faciētes fe
stū faciūt vigiliā in futuro. Secūdo q; ista
vita est tps exilij z tpus laboris. Gal. 3.
Dum temp; habem; z c. Et est scdm fe
stū celebrandū occulte: quo. s. est gauden
dū de statu anie habentis grām dei i cor
pore. sed nō est faciendū publice: sed cum
maxima cautela p̄pter piculum cadendi z
incertitudinem p̄destinationis z admitti
onem multiplicis doloris. Est z tertium
celebrandum. s. quo congauden; ania;
tam securis: qđ semel in anno rōnabiliter ce
lebrat. Primo vt ex hoc scōs; imitemur.
Et secūdo vt sim; participes meritoz z
p̄ci; eoz. sed tñ etiā istud nō debz celebra
ri p̄p̄tate: sed in cordis deuotiōe. Illud

ho qd erit in patria post resurrectionem: erit iuge et cōtinuum: cum maximo amore gratia pudio.

Feria quarta post dominicaz de passione.

Textus euange. Joan. cap. x.

f Acta sunt encenia in hierosolymis et hyemis erat. Et ambulabat ieticu salomonis. Circūdederūt ergo eum iudei. et dicebant ei. Quousq; aniam nostrā tollis: Si tu es christus dic nobis patris. Rndit eis iesus. Loqr vobis et nō creditis. Opa q̄ ego facio in noie patris mei: hec testimoniū phibent de me. Sed vos si creditis: qz nō estis ex ouib; meis. Quis mee vocē meā audīt: et ego cognosco eas: et sequūtur me. Et ego vitā eternā do eis. et nō pibūt in eternū: et nō rapier eas q̄s de manu mea. Pr me us qd dedit mihi mal' oib; est. et nemo p̄t rapere de manu patris mei. Ego et pater vnū sumus. Sustulerūt lapides iudei vt lapidarent eū. Rndit eis Iesus. Multa bona opera offendi vobis ex p̄re meo: p̄pter qd eorū opus me lapidat; Rnderūt ei iudei. De bono ope nō lapidat; te s; de blasphēia. qz tu hō cuz sis facis te ipm deū. Rndit eis iesus. Mōne scriptū est in lege vrā. qz ego dixi. d; est; Si illos dixit deos ad quos sermo dei factus est: et n̄ p̄t solui scriptura: quē p̄r scificauit et misit in mundū: vos dicitis quia blasphemias: qz dixi fili' dei sū. si nō facio opa patris mei nolite credere

mibi. Si at facio: et si mihi non nō vult; credere. opib; credite vt cognoscatis et credat; qz i me est pater rego in patre.

Acta sunt encenia

in hierosolymis et hyemis erat. Et ambulabat ieticu salomonis. Circūdederūt ergo eum iudei. et dicebant ei. Quousq; aniam nostrā tollis: Si tu es christus dic nobis patris. Rndit eis iesus. Loqr vobis et nō creditis. Opa q̄ ego facio in noie patris mei: hec testimoniū phibent de me. Sed vos si creditis: qz nō estis ex ouib; meis. Quis mee vocē meā audīt: et ego cognosco eas: et sequūtur me. Et ego vitā eternā do eis. et nō pibūt in eternū: et nō rapier eas q̄s de manu mea. Pr me us qd dedit mihi mal' oib; est. et nemo p̄t rapere de manu patris mei. Ego et pater vnū sumus. Sustulerūt lapides iudei vt lapidarent eū. Rndit eis Iesus. Multa bona opera offendi vobis ex p̄re meo: p̄pter qd eorū opus me lapidat; Rnderūt ei iudei. De bono ope nō lapidat; te s; de blasphēia. qz tu hō cuz sis facis te ipm deū. Rndit eis iesus. Mōne scriptū est in lege vrā. qz ego dixi. d; est; Si illos dixit deos ad quos sermo dei factus est: et n̄ p̄t solui scriptura: quē p̄r scificauit et misit in mundū: vos dicitis quia blasphemias: qz dixi fili' dei sū. si nō facio opa patris mei nolite credere

f Acta sunt encenia in hierosolymis et hyemis erat. Et ambulabat ieticu salomonis. Circūdederūt ergo eum iudei. et dicebant ei. Quousq; aniam nostrā tollis: Si tu es christus dic nobis patris. Rndit eis iesus. Loqr vobis et nō creditis. Opa q̄ ego facio in noie patris mei: hec testimoniū phibent de me. Sed vos si creditis: qz nō estis ex ouib; meis. Quis mee vocē meā audīt: et ego cognosco eas: et sequūtur me. Et ego vitā eternā do eis. et nō pibūt in eternū: et nō rapier eas q̄s de manu mea. Pr me us qd dedit mihi mal' oib; est. et nemo p̄t rapere de manu patris mei. Ego et pater vnū sumus. Sustulerūt lapides iudei vt lapidarent eū. Rndit eis Iesus. Multa bona opera offendi vobis ex p̄re meo: p̄pter qd eorū opus me lapidat; Rnderūt ei iudei. De bono ope nō lapidat; te s; de blasphēia. qz tu hō cuz sis facis te ipm deū. Rndit eis iesus. Mōne scriptū est in lege vrā. qz ego dixi. d; est; Si illos dixit deos ad quos sermo dei factus est: et n̄ p̄t solui scriptura: quē p̄r scificauit et misit in mundū: vos dicitis quia blasphemias: qz dixi fili' dei sū. si nō facio opa patris mei nolite credere

Quantū ad primū tāgūt interrogatio: quā ch̄ro iudei maliciose fecerūt. Est autē sciendū q̄ encenia idē est qd innovatōes et inuitatōes. ab en qd est i: et cenos vel ce non: nouū fm Aug. Est at ista inouatio vt inuitatio qn̄ res noue suo vsui applicatur. In induēs nouā vestē nouit: d; en; cenare vestē. Ista ē encenia de q̄b; ē sermō: erat festū dedicatōis tēpli: qz tēplū qn̄ dedicat suo vsui applicat. Pr q̄ (scā s; circa mēse decēbris (encenia) i. festū dedicatōis tēpli. qd tū d; p̄t encenia: quia plib; dieb; illa solēntas agebat (i hierosolymis). i. in hierlm. (et hyemis erat) Ad d; autē h̄ de tpe h̄ solēntatis: P̄tio fm Gre. vt iesu malicōse frīg' iudeoz cordib; indicaret. Secdō fm Theo. ad oī dēdus q̄ ch̄s est; passioi p̄pinq'. qz vt ait: i. vere seqnti passus est. Tertio fm Alchui. et Be vt intelligat ista esse dedicatio tem; pli: quā Judas machabe' fecit. Triplex em̄ fuit i hierlm tēpli dedicatio: vt isti dicūt: et mag' hist. et s. Tho. et oēs. P̄tia facta ē sub salomōe. x. die Septēbris. de q̄b; iij. Reg. viij. et vsq; ad subuersionē tēpli singul' antis eadē die festa duo celebrabāt: dedicatōis. s. et expiatōis. de q̄b; Levit. xxiij. Secdā h̄o sub zorobabel. iudeis a captiuitate babilonte reuersis: et reedificatō tēplo: de q̄b; j. Esd. vj. Et hec facta est in vere. xij. die martij. Tertia at sub iudamachabeo asamonei seu matathie filio: Antioch' em̄ epiphanes polluit tēplū sordib; idolo: et vrsilia ei' p̄phanauit. sed Judas mūdauit tēplū: et vrsilia fctit in loc' suis. Et hec fuit qdā tēpli dedicatio facta. xxi. die mēsis decēbris: de q̄b; j. Mach. iij. Est tū sciendū q̄ fm Chrys. ista dedicatio nō est tertia s; scdā